



<GENERIC> Delarna är förmodligen den apparat som förändrat vår vardag mest de senaste årtionden. Mycket av det arbete som görs idag utförs från skärmen eftersom de ett fysiskt arkitektur. Datorns design och operativa system utformning talar om renhet och organisation, men verkligheten ser ofta annorlunda ut. I Tobias Sjöbloms dokumentation av samtida kontorsmiljöer framträder just denna paradox mellan organisation och kaos. Sjöblom har arbetat med forskningsmiljöer av olika slag. Plottar som producerar idéer och som har datorer som främsta arbetsredskap. I dokumentationsmaterialet ser sig de utifrån miljöerna som mindre väsentliga. Det fysiska rummet känns nästan överflödigt. Måhinder som anpassat efter sätet i sängar. De datorer sköter ett större av kabiner, stödt och nätverk. Bilderna pekar på en allmän likriktning. De kunde varit tagna på vilken arbetsplats som helst.

Arkitekten Sam Houlbæk får en diskussion om likriktningens fenomen även arkitekten i också -Den generella

staden-. Han menar att arkitekturen idag alltid anpassas efter en internationell likriktning. Något som kan uppfattas som en befrielse, men också som ett hot mot identiteten och det enska. Fenomenet är på isat ett nytt sätt. Arkitekturteori som Postic och International Style hittar man i såväl Mellanöstern som Europa och ingår som led i den stora demokratiseringsprocessen. Men en stad förändras relativt långsamt till skillnad från exempelvis musik, design, mode eller teknologi osv.

Under 1980-talet bryggs världen i takt med den mediala stombilagen - först med radion och lite senare filmen och internet. Idag kan vi diskutera samtida utvecklingar i -Six Feet Under-, -Supernova-, -The Matrix- eller -Matrix- med människor från hela världen. Ett annat exempel är de internationella klubbteatergrupperna som öppnat filialer över hela världen. I början tyckte man att det var bra. Bertinestet var ja det samma i hundratals städer. Det gäller inte längre. De lemnas ett

individuellt mentiment i olika beklivar som samma budje. -Höjden-, till exempel, väljer speciella smakermodellier i några få utvalda butiker i några få städer. Världen är inte lika när längre men vi kan ändå känna till det som en del är det.

På 70-talet var världen fortfarande ganska stor. Ett flöde till Amerika var stort. Ett besök till Japan var ett stort. Ett flöde av amerikanska tillhörde inte vardagen. Det kunde vara svårt att komma fram, liksom kunde ofta mitt i samhället och det betydde skiljakt. Men kom färd, som ett flöde fram till datorer. Men det är med delarna som likriktningen allt längre. Tobias Sjöbloms bilder visar på en värld som på många sätt har anpassat sig till en allmän generalisering. Men den är också res eller vilgorgerad som i teorin ska -stligt verklig. Bilderna visar en hastig, koncentrerad och övervakad verklighet, full av tillfälliga lösningar. Likriktning kan i vissa avseenden vara befriande men den

den som tar är aldrig fullbordad. Det räcker med en enda person för att bryta mönstret och få generaliseringen att kollapsa.

Marionette Sultman
Inledning, Hverdagliga Experiment

De fenomen kommer från -Den generella staden- av Sam Houlbæk i svensk översättning. Arkitekturmuseet, Tel Aviv nr. 5, Stockholm 1999.

Denne offentlig presenteras i samband med SISTE:s konferens den 15 maj 2003 och som inslag i boken -Den allmänna högskolan - studier av reformer, miljöer och kunskapsvägar- Lillemor Him & Peter Nøtboe (red), SISTE:s skrifter 8, 2003.

Fotografi: Tobias Sjöblom
Översättning: Dorte